Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/64/EF

af 7. november 2000

om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF med hensyn til udveksling af oplysninger med tredjelande

(EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002	L 345	1	19.12.2002

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2000/64/EF

af 7. november 2000

om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF med hensyn til udveksling af oplysninger med tredjelande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF ([4]), 92/49/EØF ([5]), 92/96/EØF ([6]) og 93/22/EØF ([7]) kan der udveksles oplysninger mellem de kompetente myndigheder og visse andre myndigheder eller organer i en medlemsstat eller mellem medlemsstater. Direktiverne giver også medlemsstaterne mulighed for at indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande.

(2) Af hensyn til overensstemmelsen med direktiv 98/33/EF ([8]) bør denne mulighed for at indgå aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande udvides til også at omfatte udveksling af oplysninger med visse andre myndigheder eller organer i disse lande, forudsat at der gives tilstrækkelige garantier for, at sådanne oplysninger er omfattet af tavshedspligt.

(3) Direktiv 85/611/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF og 93/22/EØF bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 50, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 6 og 7 omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

([1]) EFT C 116 E af 26.4.2000, s. 61.
([2]) EFT C 168 af 16.6.2000, s. 1.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.6.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 29.6.2000.
([4]) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).
([5]) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.
([6]) EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF.
([7]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).
([8]) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29.

▼B

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de kun videregives med udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har fremsendt dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.«

Artikel 2

Artikel 16, stk. 3, i direktiv 92/49/EØF ►M1 ——————— ◄ og artikel 25, stk. 3, i direktiv 93/22/EØF affattes således:

»3. Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i stk. 5 og 5a omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de kun videregives med udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har fremsendt dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 17. november 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.